

Akkor működik, ha egyé válunk

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

A Derevótól Balog Józsi által kölcsönvett 1 évvel együtt az Andaxínház idén 20 éves. A THEALTER-re idén *Nincs mitől félni* című kórusművet hozták el. Lajkó Bencével beszélgettünk a darab műfajáról, és arról, hogy az mit kíván meg a színészekről.

– Miért választottátok ezt az eszköztelen kórusművet?

– Rendezőnk, Zsalakovics Anikó ezt szerette volna. Az elmúlt másfél-két évben ő többnyire úgy dolgozott, hogy határozott elképzeléseihez keresett alkotótársakat. Neki régóta vágya volt, hogy csináljon egy kórusművet. Először megkérdezte tőlünk, tudjuk-e, mi az. Mindannyiunknak voltak elképzelései róla, aztán meghallgattunk régi performanszokat. Mexikóban meg Brazíliában voltak a hetvenes években hasonló, néhol zenével is kísért nyolcvanperces kórusművek.

– Milyen szövegekkel dolgoztatok?

– Anikó ollózta össze őket, de írtunk mi is bele. Eleinte szerettünk volna Beckett szövegekkel dolgozni, de azt nem lehet, mert jogdíjas. Anikó szereti az olyan szövegeket, amelyeknek első olvasatra se füle, se farka. Ezekből minden próbára kaptunk egyet, és a következő alkalommal arról szóltak, hogy értelmeztük azt. Egy kórusmű akkor működik, ha mind a négyünk egyé válik. Ez akkor sikerülhet, ha mind a négyen ugyanazt gondoljuk ugyanarról a mondatról.

Másfél hónap után kicsit megcsömörlöttünk, azt éreztük, hogy ez szar, nem tudjuk, mit akarunk, nem tudjuk, mi ez. Addig csak színészi technikai eszközöket kerestünk, hogy valami élvezetesebb tudjunk nyújtani, de rájöttünk, hogy ez nem elég. Hiába vagyunk technikások, ha nincs mögötte – rendezőnk kedvenc szava – emóció, akkor nem ér az egész egy fabatkát sem. Azután már azon dolgoztunk, hogy ez benne legyen.

» A THEALTER ma programja (JULIUS 23., PÉNTEK)

» Érzékelés: bevezetés a fizikai és mozgástréning módszerébe • Pincészház (11:00 - 14:00)

» Tolnai köpönyege: avagy esszé a fiatal vajdasági magyar molylepkékről • Víg Matróz Kikötő (18:00 - 19:30)

» Horváth Mihály Gimnázium (Szentés): Vonaton (utcajátékok tolnaiul) • Széchenyi tér (18:00 - 18:45)

» Fészek Színház (Gárdony) – Cziczó Attila: FÉM • Régi Zsinagóga (19:00 - 20:30)

» Nyemcsok Éva Eső (Szeged): Zenedoboz – a vajdasági szív • Régi Zsinagóga – udvar (21:00 - 21:10)

» Bicskei Zsuzsanna (Románia): Abzu – Mélység s aki ott csak hal • Régi Zsinagóga (23:00 - 23:55)

A THEALTER FESZTIVÁL TÁMOGATÓI:

Szeged MJV Önkormányzata • Nemzeti Kulturális Alap • Oktatási és Kulturális Minisztérium • Pécs 2010 – Európa Kulturális Fővárosa • Szegedi Hőszolgáltató Kft. • Open Society Institute (OSI) • Szegedi Nemzeti Színház • Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. • Szegedi Városkép Kft. • Román Kulturális Intézet • József Attila Kör (JAK) • Lengyel Intézet • Grotowski Intézet • Orlik Irodatechnika • Tisza Hotel

Médiatámogatók: delmagyar.hu • Factory Creative Studio • Magyar Színházi Portál www.szinhaz.hu

Partnereink: Grand Café • Híd Étterem & Bistro

EX-STASIS • A THEALTER LAPJA

szerkesztő: Fazekas Gábor • fotó: Révész Róbert
kiadja a MASZK Egyesület • felelős kiadó: Balog József

„Egy ilyen fejlődés nekem már nem érthat.”

• Andaxínház: Nincs mitől félni

VISSZA! VISSZA! VISSZA!

Rovatunkban napról napra visszatekintünk a 20 éves THEALTER Fesztivál múltjába az EX-STASIS néhány cikk részletén keresztül.

/O – Interjú Perovics Zoltánnal /részlet/

– Az installációt direkt ide szántad?
– Ez a tér fogad. Befogad. Mindig elszégyellem magam kicsit, amikor itt vagyok, de közben olyan jó az atmoszférája a kertnek, az épületnek. Sérthetetlen. Mindig úgy érzem, bármi történt a múltban, a történelemben, ez a tér nagyon jól dolgozik. (...) Nagy rendezője volt az installációnak.

– Naponta 12-ig itt voltál?
– Volt, hogy nem. Volt, hogy hiába voltam itt, lenni próbáltak, nem indíthattam el az installációt. Amikor befejeztük az építést, azt mondtam Filák Tamásnak, aki végig segített, most már megvan. Ha akad néhány ember, aki ebédidőben is eljön, és valóban találkozik velem, az már jó. Ez már oda van adva. Fel van ajánlva.

– Csak beszélgetni nem akarsz róla?
– De, azt is. Ha valaki kérdez, válaszolok, csak a mikrofontól válok szemérmessé. Nem mintha nem lehetne erről beszélni, csak én mindig attól félek, hogy ha valaki előbb olvassa a cikket, mint látja az installációt, akkor megfosztom valamitől. (...) A látogatóval, nézővel vagy megtörténik valami, vagy nem. De ezt rá kell hagyni.

A THEALTER ars poeticája

Amikor akkor

– színházi évek –

Tizenöt éve írhatta volna, kérem, ez egy isteni fesztivál, hiszen az első az egyetlenek között, milyen remek, a hivatásos formák – és, akkor minden, finansziális, strukturális, esztétikai és morális – hümm és sicc! – formákra van itt gondolva – nélkül, saját kereteiben működő színházaknak van-lesz 1 fesztiválja, majd múltnak az évek, izmosul, más fesztiválok jönnek, könnyűk és bolondok, valamint komoly magasművészeti és népművészeti fesztiválok, aztán évszakfesztiválok és mindenhelyenálljék 1 színpad fesztiválok, s tovább, magam sem szeretem ezt a zsurnálsort sorolni, mert 1be mos, s jobb a különnek külön, opera, határontúl, tánc, posztos, gyermek és vakokgyengénlátók, színháziesték, stúdió és diákszínház, s tovább, ha 1 kultúra azt akarja mutatni, mennyi?, és kicsi is, és nyelvében él, s fogyasztói, és szokásai meglehetősen vékonyak, hát addig apróz, ameddig a takarója, s azon is túl, s toporzékol, hogy látni és toporzékol, hogy látszani!